

forkastedes, idet 13 stemte for, 100 imod; 3 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Torben Lund):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) *Anden behandling af lovforslag nr. L 229:*

Forslag til lov om ændring af forskellige skateloove. (Formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 18/2 92. Første behandling 26/2 92. Betænkning 12/6 92).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Socialdemokratiet har et lille ændringsforslag med stor effekt.

Det lovforslag, som vi skal stemme om om et øjeblik, skal forhindre den massive skattespekulation, der er foregået ved, at danskere, som i en periode ikke har været fuldt skattepligtige i Danmark, fordi de har været bosiddende i udlandet, inden de er flyttet hjem har lavet arrangementer, hvorved de har sikret sig fremtidig fuld skattefrihed både for alle fremtidige indkomster og al den formue, de har, når de vender tilbage til det danske velfærdssamfund for at abonnere på alle velfærdsgoderne, komme ind på danske hospitaler, få deres danske

pension og få alle de goder, som vi er mange der hæger om og synes er kendetegnende for det velfærdssamfund, som vi ønsker at bevare og udbygge. Vi har altså en gruppe af velhavere, som ikke ønsker at være med til at betale deres kontingent, men alligevel vil abonnere på alle goderne.

Jeg er glad for, at skatteministeren er kommet med et lovforslag, der sætter en stopper for den trafik fremover. Det synes jeg at skatteministeren skal have ros for, selv om jeg også i denne sag må beklage, at der skulle gå meget lang tid, inden der skete noget, og at der også her er sket det, som man lidt venligt kan sige at skatteministeren helst ser, at barnet er druknet, før brønden kastes til, altså at milliarderne er kørt rundt i systemet, og at man har fået lov til at abonnere på goderne.

Ved det ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet, og som vi om et øjeblik skal tage stilling til, skal vi forholde os til, om de, der nu har lavet disse milliardprojekter, skal sikres skattefrihed i al fremtid, efter at de er flyttet hjem til Danmark og igen er blevet fuldt skattepligtige i Danmark.

Vi har foreslået, at det fremtidige afkast af disse ordninger – altså ikke noget med tilbagevirkende kraft under nogen omstændigheder, men det afkast, som disse ordninger giver – fra og med 1993 og fremover skal beskattes på helt sædvanlig vis. Det er der desværre, som betænkningen er afgivet, noget der tyder på at et flertal i Folketinget vil afvise.

Derfor skal jeg kun gøre offentligheden opmærksom på, at virkningen altså er, at de, der nu engang har spekuleret i systemerne, endnu en gang får carte blanche til at gøre det, at det endnu en gang vil være en krumtap for fordelene ved spekulation, at ingen, selv når man ikke støder imod princippet om tilbagevirkende kraft eller andet, er parat til at gøre noget i forhold til dem, der har gjort det.

Hver gang fiduserne dukker op til overfladen, ser vi, at der er en stor lyst til at abonnere på fiduserne, fordi der åbenbart stadig væk er et flertal her i Folketinget, der er parat til at frede dem, der laver spekulationerne, og i stedet for lader de ærlige skatteydere, som i forvejen betaler en alt for høj skat, endnu en gang betale for fidusmagerne. Jeg synes, det er beskæmmende, at vi endnu en gang må konstatere, at der mangler fire mandater i dette Folketing for at lukke for den slags arrangementer.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil gerne slå et slag for det socialdemokratiske ændringsforslag, sådan som vi også gjorde det i betænkningen. Det er helt nødvendigt med ændringsforslaget, hvis ikke man vil skabe særlige begunstigelser for netop den gruppe skatteydere, der har forsøgt at unddrage sig fællesskabet.

Det er særlig nødvendigt i denne sag at lave en regel som foreslået af Socialdemokratiet, fordi en lang række af de pågældende udlandsdanskere var blevet gjort opmærksom på sagen, inden lovforslaget blev fremsat, sådan som jeg også gjorde opmærksom på ved førstebehandlingen, fordi skatteministerens ministerium ikke havde holdt tæt i denne sag. Det er en kendsgerning. Det er en kendsgerning, at jeg, 3-4 dage før forslaget blev fremsat, blev ringet op af et kendt revisionsfirma, som spurgte mig, om det da kunne være rigtigt, at man i Folketinget planlagde noget så tovligt. Det hang sammen med, at den pågældende ikke kunne forestille sig, at man foreslog en ikrafttrædelse som den, der fremgik af ministerens lovforslag; men han var fuldstændig bekendt med lovforslaget.

Det er nødvendigt, at vi ikke begunstiger denne gruppe mennesker, og det er derfor helt rimeligt at støtte det forslag, Socialdemokratiet har stillet. Og det har ikke spor mere tilbagevirkende kraft, end hvis man indfører en eller anden forhøjelse af vægtafgiften på en bil, som folk allerede har købt, og det har Folketinget da hidtil ikke undladt at gøre.

Jeg vil især spørge De Radikale: Kan det være rigtigt, at den gruppe udlandsdanskere, der bragte formuen, som de har tjent herhjemme, i skattely, da de skulle til at betale skat, nu kan få lov til at vende tilbage og nasse på vores sociale system med Det Radikale Venstres velsignelse? Kan det virkelig være rigtigt?

Elisabeth Arnold (RV):

Det er førstemande at høre både Socialdemokratiets og SF's ordfører bruge udtryk som spekulation, fidusmagere, nassere og andre nedsættende udtryk om danskere, der bor i udlandet, og som tegner forsikringer, som de kan drage nytte af, når de drager tilbage til Danmark igen. Disse spekulanter, fidusmagere og nassere kunne f.eks. være hr. Peter Schmeichel

eller hr. Brian Laudrup, det behøver ikke alle sammen være velhavere, som har en kæmpeformue herhjemme. Det kunne også være folk, unge mennesker, som tjente penge ganske kort tid i udlandet, og som selvfølgelig prøvede at få så god en sikring af de år, de ved, der kommer bagefter, hvor de ikke kan få de store indtægter, fordi de ikke fik uddannelsen i tide. Jeg synes, det er nedsættende at bruge den slags udtryk om folk, som man i virkeligheden slet ikke kender.

Jeg synes, det er fint, at der nu bliver lavet en lovgivning på området, således at disse arrangementer ikke kan gennemføres fremover. Men både hr. Jens Thoft og hr. Stavvad ved lige så godt som jeg, at hvis der kan sættes spørgsmålstegn ved, om en lovgivning har tilbagevirkende kraft eller ej, så kommer der henvendelser fra folk, som siger: Vi har disponeret i god tro, vi har disponeret i tillid til gældende regler, I kan ikke pludselig ændre disse ting. Og vi ved også, at de herrer derefter selv vil føre an i koret for at få ændret lovgivningen.

Det Radikale Venstre går ikke med til lovgivning, der kan opfattes som havende tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Altså, når multimillionærer disponerer over deres formue på en sådan måde, så de får krav på fuld folkepension og fulde sociale ydelser, så er det socialt nasseri, ingen tvivl om det. Det er ikke socialt bedrageri, det er ikke strafbart, men det er efter min bedste opfattelse nasseri, når en multimillionær bringer sin formue på en sådan måde i sikkerhed, at han ikke betaler skatten til systemet, mens han hæver den fulde folkepension og kan få de fulde sociale ydelser. Det er nasseri.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er enig med fru Elisabeth Arnold i, at vi bør være meget påpasselige med, at vi ikke gennemfører nogen form for lovgivning, der med nogen ret kan betegnes som lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det har været udgangspunktet for det ændringsforslag, som vi har udarbejdet.

[Stavad]

Hvis det var sådan, som nogle vil påstå, at det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet, kan betegnes som et forslag med tilbagevirkende kraft, ja, så måtte vi konstatere, at vi også senere i dag ud fra de samme kriterier ville vedtage forslag, der har tilbagevirkende kraft. Det gør vi ikke, og derfor er det socialdemokratiske ændringsforslag heller ikke udtryk for nogen form for lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det vender vi os faktisk imod.

Når fru Elisabeth Arnold siger, at det kan ramme en hr. Brian Laudrup eller en hr. Schmeichel, ja, så tror jeg da, vi alle sammen har stor sympati for de to herrer – ikke mindst hvis de sikrer, at vi i morgen får en sejr over Frankrig, det bliver sympatien ikke mindre af – men jeg mener ikke, det berettiger dem til en særstatus, så de i al evighed, når de vender hjem til Danmark og skal nyde de danske goder, skal slippe for at betale skat. Jeg mener, at de selvfølgelig bør beskattes af de indtægter, de måtte få i fremtiden, på samme måde som andre danskere; de må underlægges samme regler, som andre er underlagt.

Og det er jo, som hr. Jens Thoft sagde, ikke engang alene et spørgsmål om at få placeret sin formue; man har faktisk i stor stil foretaget udlån, som er stoppet ned i disse ordninger, så at man også har kunnet have fradrag til rådighed til at modregne i anden indkomst, når man senere er vendt tilbage til Danmark.

Jeg synes stadig væk, at det er glædeligt, at vi nu får stoppet fidusen i forhold til fremtiden – og det er en fidus, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold. Det går jeg også ud fra at De Radikale mener, når de stemmer for lovforslaget. Men jeg synes, det er beskæmmende, at man giver frit lejde til dem, der på grov vis har udnyttet denne fidus, og at man vil sikre dem skattefritagelse for alle indtægter i en fjern fremtid.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg glæder mig over, at hr. Stavad nu har dæmpet sin tone noget, og at han ikke fastholder, at alle, der bruger disse ordninger, er spekulanter, fidusmagere og nassere. Der kan altså også være fornuftige årsager til, at man har ønske om at anbringe sine penge bedst muligt, selv om man er i udlandet. Det behøver ikke at være, fordi man vil unddrage sig det danske skattesystem, at man tager til udlandet; det

kunne jo f.eks. være, fordi man fik en kontrakt som professionel fodboldspiller. Jeg er altså glad for, at hr. Stavad har dæmpet sin kritik af de personer, som har benyttet sig af disse ordninger.

Vi støtter dette lovforslag. Det er jo helt rigtigt, som hr. Stavad siger, at vi også synes, der skal sættes en stopper for disse ordninger, men vi vil ikke gå med til at kalde alle, der benytter dem, for spekulanter, fidusmagere og nassere. Det synes vi er fuldstændig urimeligt, og vi vil fastholde, at vi ikke vil stemme for noget, der kan opfattes som lovgivning med tilbagevirkende kraft. Vi ved også, at det bryder hr. Stavad sig heller ikke om.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg glæder mig til, at fru Elisabeth Arnold får lejlighed til at læse mit første indlæg og sammenholde det med mit andet indlæg. Jeg er helt sikker på, at der er sammenhæng imellem de to indlæg.

I Socialdemokratiet føler vi, at det er fuldstændig vanvittigt, at der er et flertal her i Folketinget, der er parat til at hæge om en fidus, som betyder, at al fremtidig indkomst for dem, der har været en tur i udlandet, vil være fritaget for beskatning. Det er sådan, at man kan slippe for alle former for beskatning af fremtidig indkomst, hvis man har planlagt rigtigt. At et flertal her i Folketinget mener, at der skal ydes en særlig beskyttelse for denne gruppe i forhold til de danskere, som har været her hele tiden og har betalt skat hele tiden, det forstår vi simpelt hen ikke.

Derfor synes jeg stadig væk, at der burde være nogle, der havde grundlag for at vurdere, om man virkelig vil være fidusmagernes beskyttere. Det er det, de bliver, dem, der stemmer imod det socialdemokratiske ændringsforslag. Det er virkelighed!

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil godt dvæle en lille smule ved spørgsmålet om tilbagevirkende kraft. Senere på dagen i dag behandler vi lovforslag nr. L 231. Der er inddraget områder under beskatning, som ikke tidligere har været inddraget under beskatning. Jeg har forstået, at Det Radikale Venstre indstiller den lovgivning til vedtagelse.

[Jens Thoft]

Det socialdemokratiske ændringsforslag inddrager på samme måde områder under beskatning, som ikke tidligere har været under beskatning. Det ene er med tilbagevirkende kraft, har jeg forstået, det andet er det ikke.

Til sidst vil jeg sige til hr. Stavad, at det er jo lidt ærgerligt, at den radikale skattepolitiske ordfører i sager som denne her benytter rådgivere, der ligger til højre for Djengis Khan. På den måde er det altså utrolig svært at kommunikere med Det Radikale Venstre i skattesager. Jeg beklager, at det er sådan. Jeg har aldrig nogen sinde savnet hr. Bernhard Baunsgaard så meget som sådan en dag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi vil stemme for lovforslaget. Vi har haft nogle betænkeligheder, om mobilitetssagen er sikret tilfredsstillende, men efter hvad vi kan se nu, er den sikret tilfredsstillende ved de ændringsforslag, ministeren har stillet.

Vi har også været lidt i tvivl, om § 53 A-livsforsikringer virkelig er realrenteafgiftsfri, som man hævder i bemærkningerne til lovforslaget, og det er noget, jeg vil følge lidt nøje for at se, om det fuldt ud holder stik i praksis. Men vi vil lade tvivlen komme forslaget til gode, dog vil vi som sagt følge det op senere for at se, om der er behov for visse ændringer.

Ellers må vi sige til den debat, der har udsundet sig for et øjeblik siden, at vi kan have sympati for intentionen, men jeg kan ikke se rettere, end at det med rette vil blive opfattet som lovgivning med tilbagevirkende kraft, og det medvirker vi ikke til.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

For det første skal jeg gøre Kristeligt Folkepartis ordfører opmærksom på, at slamberterne jo altså heller ikke betaler kirkeskat, men det har åbenbart ikke anfægtet Kristeligt Folkepartis ordfører.

For det andet beder jeg Kristeligt Folkepartis ordfører forklare, hvorfor han er i stand til at indstille kursgevinstbeskatningsloven til vedtagelse. Der sker præcis det samme som her, nemlig at et område, der ikke hidtil har været inddraget under beskatning, og hvor der er fiduser, bliver inddraget under beskatning, og det er godt nok, men det er ikke spor anderledes end her, hvor der også er et område, der

har været benyttet til fiduser, og som derfor bliver inddraget under beskatning. Hvad er forskellen? Kristeligt Folkepartis ordfører og for den sags skyld også Det Radikale Venstres ordfører skylder Folketinget at redegøre for, hvad der er den store forskel på de to situationer.

Jeg ville være ked af, det skal ikke være nogen hemmelighed, at stemme for lovgivning med tilbagevirkende kraft – i hvert fald uden at jeg er opmærksom på, at det har tilbagevirkende kraft, jeg vil ikke helt afskrive mig muligheden – men jeg kan ikke forstå, at dette skal have spor mere tilbagevirkende kraft, end hvis man forhøjer vægtafgiften for en bil, som er købt i 1930, eller hvis man forhøjer grundskatterne for en ejendom, der er købt i 1920.

Med den filosofi omkring tilbagevirkende kraft, som Kristeligt Folkepartis ordfører og Det Radikale Venstres ordfører lægger for dagen, kan jeg ikke se andet, end at man som skattepolitisk ordfører vil være bundet på hænder og fødder, fordi alt i verden vil have tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er absolut i fortsættelse af, hvad hr. Jens Thoft netop har berørt:

Jeg synes, der er en generel tendens til inden for skatteområdet, at der altid, når vi går i gang med at lukke for nogle arrangementer, som man har kunnet foretage og derved blive meget begunstiget i skattesystemet, er en drøftelse af tilbagevirkende kraft. Det er gerne sådan, at hvis man ikke kan lide at træde nogen over tærerne og ikke kan lide at tage begunstigelser fra nogen i fremtiden, så kalder man det uden nogen argumentation i øvrigt for et forslag med tilbagevirkende kraft. Og det ved vi så, at sådan noget må vi ikke.

Men vi tænker aldrig på det i forbindelse med det, som hr. Jens Thoft også har nævnt som et eksempel: forøgelse af ejendomsskatten på en ejendom, som man har ejet hele tiden, eller forøgelse af vægtafgiften på en bil, man har ejet hele tiden. I sådanne situationer gælder det almindelige mennesker med en almindelig tilværelse, som ikke har indrettet sig på nogen som helst speciel måde, og de har ikke lov til at have nogen naturlige forventninger.

[Pia Gjellerup]

De naturlige forventninger, almindelige mennesker har, er vi sådan set ikke så bekymrede for, fordi vi ved, at almindelige mennesker har den forventning, at vi i Folketinget prøver at finde en eller anden form for balance i samfundsøkonomien. Men når det er særlige grupper mennesker, som er blevet særligt begunstiget, og vi tager den særlige begunstiging fra dem, så er det pludselig forfærdelig synd for de pågældende, at den bliver taget fra dem for fremtiden, og så kalder man det tilbagevirkende kraft. Det ville det kun være, hvis det var for en fortid også.

Jeg er glad for at se, at fru Elisabeth Arnold er ved at komme herop på talerstolen for at kunne give os en besvarelse, for det kræves faktisk, for at vi ikke skal have en masse uklarheder omkring, hvad der er tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ganske kort til fru Pia Gjellerup: Når vi taler om tilbagevirkende kraft, er der selvfølgelig en rent juridisk fortolkning, som det også er nævnt i betænkningens bidraget fra Socialdemokratiet til dette lovforslag, hvor man ganske korrekt siger, at forslaget ikke har juridisk tilbagevirkende kraft.

Det havde f.eks. kartoffelkurens renteaftgift heller ikke. Ikke desto mindre var Socialdemokratiet nogle af de mest aktive for at få fjernet kartoffelkurens renteaftgift, fordi der i befolkningen var den stemning, at den havde tilbagevirkende kraft. Vi kan ikke sige, der er juridisk tilbagevirkende kraft i det her, men det vil garanteret blive opfattet sådan, og det ønsker vi ikke at bidrage til.

Det vigtigste er, om der er indgået en kontrakt mellem nogle personer eller nogle organisationer om nogle fremtidige betalinger, ja eller nej? Det er dér, opfattelsen af tilbagevirkende kraft vil indgå.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Allerførst vil jeg da ikke undlade at glæde mig over, at der er en meget bred tilslutning til dette lovforslag.

Men den næste bemærkning, jeg så vil gøre, knytter an til diskussionen om tilbagevirkende kraft. Jeg synes, at fru Elisabeth Arnold har givet en korrekt og fuldt dækkende beskrivelse

af situationen. Jeg tror ikke, at hr. Stavad og fru Pia Gjellerup er i stand til at give nogen klar, logisk og entydig beskrivelse af, hvornår man kan sige, at der i politisk eller folkelig forstand foreligger tilbagevirkende kraft, i forhold til, hvornår der i juridisk forstand foreligger tilbagevirkende kraft.

Jeg synes, at fru Elisabeth Arnold har givet den helt korrekte og præcise forklaring, nemlig at dette er et område, hvor man i meget vid udstrækning må sige, at de arrangementer, der er lavet, ikke primært har haft et skattemæssigt sigte, en skattemæssig baggrund, men at der kan være mennesker, som af alle mulige andre fornuftige grunde har foretaget sig nogle dispositioner helt i tillid til gældende regler. Det har ikke for disse menneskers vedkommende været spekulative arrangementer.

Så er det korrekt, at der ved siden af dette naturlige marked voksede et rent spekulativt marked frem, og Folketinget ønsker nu at stoppe denne trafik for så vidt angår fremtidige arrangementer.

Det er korrekt, som hr. Jens Thoft og hr. Stavad fremfører, at vi senere i dag skal drøfte et andet område, hvor man må sige, at situationen er anderledes i den forstand, at der formodentlig ikke kan opstilles en eneste anden begrundelse for de pågældende arrangementer, end at de er rent skattebetingede, og dér sikrer man sig så imod tilbagevirkende kraft med en anden teknik, som i øvrigt hyppigt anvendes, når det drejer sig om kursgevinstbeskatning. Men også når det gælder disse ændringsforslag, som vi skal behandle under et senere punkt på dagsordenen, vil hr. Stavad og hr. Jens Thoft bemærke, at for så vidt angår en del af forslagene kommer de også kun til at gælde nye arrangementer, altså arrangementer, der oprettes fra og med i dag, hvorimod de ikke omfatter arrangementer, der er indgået tidligere, og det er, fordi vi her står med et område, der er utrolig indviklet, og derfor kræves der forskellige teknikker til at forebygge tilbagevirkende kraft, så hr. Jens Thofts og hr. Stavads forsøg på at foregive, at der findes en entydig, klar og logisk definition på, hvordan man bedst sikrer det, falder helt til jorden.

Derimod synes jeg, at fru Elisabeth Arnold har ramt helt plet med sin beskrivelse og sin argumentation.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt først sige til fru Elisabeth Arnold, at Socialdemokratiet faktisk aldrig nogen sinde har påberåbt sig tilbagevirkende kraft-argumentet i forbindelse med kartoffelkuren. Det, vi påberåbte os, var den tilfældighed, den havde, og at den var fuldstændig umulig at administrere, hvad der i øvrigt blev dokumenteret til fulde.

Jeg glæder mig i øvrigt over, at der er fuldstændig og bred enighed om, at der ikke i det forslag, Socialdemokratiet har stillet, som vi skal tage stilling til om et øjeblik, er nogen form for juridisk tilbagevirkende kraft. Det sagde fru Elisabeth Arnold klart, og det tilsluttede skatteministeren sig.

Skatteministeren har så opfundet et nyt begreb, der hedder folkelig og politisk tilbagevirkende kraft, som han ikke mener at der kan laves en klar definition af. Det tror jeg bestemt heller ikke der kan. Jeg er eksempelvis sikker på, at med hensyn til det forslag, som vi har til behandling, vil det i hvert fald under ingen omstændigheder folkeligt blive betragtet som tilbagevirkende kraft, at man beskatter de mennesker, som har indgået disse arrangementer for deres fremtidige indkomst, når de samtidig ønsker at være medlemmer af det danske samfund og abonnere på de danske goder.

Om den politiske tilbagevirkende kraft kan vi så desværre konstatere, at der tilsyneladende er et politisk flertal her i huset, som mener, at man skal tage særlige hensyn til de mennesker, der har lavet den slags arrangementer, og som har ønsket i al fremtid at undvige en dansk beskatning.

For skatteministeren har det politisk tilbagevirkende kraft, for Socialdemokratiet har det absolut ikke politisk tilbagevirkende kraft, og for befolkningen vil der kunne samles et flertal på over 90 pct., der mener, at disse mennesker selvfølgelig skal beskattes på samme måde, som de selv skal, når de skal have de samme goder.

Derfor vil jeg godt sige til skatteministeren, at jeg synes, vi skal holde fast i det juridiske, og det juridiske er vi enige om: dette forslag har ikke tilbagevirkende kraft. Så lad os beskatte dem på lige fod med andre danskere.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er ked af at måtte gå i rette med ministeren. Ministeren sagde om kursgevinstloven, at den ikke ramte arrangementer, der var indgået, men selv ministerens ændringsforslag uden for betænkningen tager udgangspunkt i kursværdien den 16. juni 1992 og beskatter derefter, hvad jeg i øvrigt synes er helt fornuftigt, for det er jo ikke sådan, at man er fredet i klasse A, fordi man er gået ind i et af disse obligations-cirkus. Man siger: Nu vurderer vi, hvad kursværdien er den 16. juni, og det, der ligger efter den 16. juni, er så skattepligtigt. Det synes jeg er helt rigtigt, og dermed forhindrer man, at forslagene får tilbagevirkende kraft. Der vil selvfølgelig være nogle mennesker, som bliver klemte af det, for de har indgået aftaler, som har haft til formål at malke statskassen, og nu må de konstatere, at de ikke er i stand til at malke statskassen, og at de udgifter, de har haft til bankrådgiver, provision og stempel, har været forgæves, men det gør da ikke, at ministerens forslag får tilbagevirkende kraft. Ministeren rammer den fremtidige indtjening, og det er lige præcis det, jeg mener gælder det socialdemokratiske forslag.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg synes bare lige, jeg vil erindre om et enkelt eksempel, som kan belyse den manglende logik i hr. Stavads tankegang, som den har udviklet sig under denne behandling.

Jeg tror, at hr. Stavad erindrer, at Folketinget lavede nye skattemæssige regler for så vidt angår det, der nu med et skatteteknisk begreb hedder »ikke reelt enlige pensionister«, og at Folketinget da vedtog – i øvrigt stærkt tilskyndet af et socialdemokratiske ønske, som vi helt tilsluttede os, da vi syntes, det var rimeligt – at disse nye og skærpede regler ikke skulle have virkning for de skatteydere, som var »ikke reelt enlige« før en bestemt dato.

Det er et eksempel på, at man valgte noget, jeg brugte udtrykket folkeligt, man kunne også sige politisk at lægge til grund, fordi man ikke ville ramme nogen med tilbagevirkende kraft, selv om hr. Stavad også i den situation kunne have argumenteret for, at der rent juridisk måske ikke ville være tale om tilbagevirkende kraft, men det er mindre interessant. Det interessante er, om vi ud fra en samlet betragtning vurderer, at det er rimeligt at ramme nogle,

[Skatteministeren]

som har disponeret på den ene eller på den anden måde, med en skærpende lovgivning. Her har vi altså et eksempel på, at hr. Stavad valgte at tage et politisk udgangspunkt, som vi helt tilsluttede os. Det synes jeg var rimeligt, og det er det også i den sag, som vi behandler her.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Igennem årene har Folketinget jo ofte diskuteret spørgsmålet om tilbagevirkende kraft i skattelovgivningen, uden at det vel kan lade sig gøre på forhånd at fastslå principper, der kan gælde i alle tilfælde.

I denne diskussion har jeg lyst til at fremhæve et andet element, som jeg har savnet i debatten i dag, men som for mig spiller en stor rolle, nemlig at udgangspunktet må være, at Folketinget har ansvar for sin egen lovgivning. Folketinget har et ansvar for den retstilstand, der består i kraft af den lovgivning, Folketinget har vedtaget, og når mennesker derfor disponerer i tillid til det regelsæt, som Folketinget har ansvaret for, skal der overordentlig stærke begrundelser til for at gribe ind og, om jeg så må sige, opfange en helt lovlig udnyttelse af gældende lovgivning. Det må være udgangspunktet, at der skal overordentlig tvungende grunde eller meget grove tilfælde af svig og omgørelser til, for at man kan fravige det principielle, at Folketinget har ansvaret for den gældende retstilstand.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Stavad og vist nok også hr. Jens Thoft beskyldte Det Radikale Venstre for at beskytte spekulanter. Jeg skrev udtrykket ned for at være nogenlunde sikker på at kunne citere det rigtigt.

Jeg mener faktisk også, at spekulanter har krav på en vis beskyttelse. En kontrakt skal naturligvis respekteres, uanset om den er indgået mellem spekulanter, kassebedrøvere, voldtægtsforbrydere eller andre personer, som måske står lavt i den offentlige agtelse. Indgåede kontrakter skal respekteres, også kontrakter mellem spekulanter.

På samme måde vil jeg sige, at der uden tvivl er masser af spekulanter blandt de folk, der i

Danmark erhverver skibsanparter, og dem holder Socialdemokratiet så sandelig også hånden over til Det Radikale Venstres store sorg og beklagelse. Det med at holde hånden over spekulanter afhænger af, om der er indgået en kontrakt, som er lovmedholdelig. Er den lovmedholdelig, har den også krav på at blive respekteret.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg var meget glad for skatteministerens seneste eksempel. Det synes jeg faktisk på god vis sætter tingene i relief, for nu er vi altså nået frem til, hvad vi er enige om er det juridiske grundlag, og vi inklusive skatteministeren er så enige om, at der ingen form for juridisk tilbagevirkende kraft er i det ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet; det er et godt fælles udgangspunkt.

Skatteministeren nævnte så den politiske eller den folkelige tilbagevirkende kraft, og det kan vi formulere på en anden måde, for det er egentlig ikke ordene tilbagevirkende kraft, der bør anvendes dér. Det er mere et forsøg på at sige, hvor vi ønsker at tage særlige hensyn, og hvem vi særligt ønsker at beskytte, når vi laver lovændringer. Det er da rigtigt, at dengang vi lavede ændringer af overførselsindkomsten, ønskede Socialdemokratiet, i øvrigt sammen med andre partier, at vi skulle tage et særligt hensyn til de pensionister, som ville miste meget store beløb i forhold til dem, der var inde i ordningerne. Argumentet var ikke tilbagevirkende kraft, men at vi ønskede at tage et særligt hensyn til disse pensionister.

Nu forstår jeg, at skatteministeren mener, at det er de samme hensyn, der gør sig gældende, når vi ser på, om vi skal have særregler for dem, som er kommet hjem til Danmark med nogle millioner, men som inden de kom hjem, sikrede, at alle fremtidige indkomster ikke ville blive skattepligtige. Jamen det er altså en konstatering af, at der her er en helt klart politisk holdningsmæssig forskel imellem den måde, regeringspartierne ser på, hvem der skal tages særlige hensyn til, og hvem Socialdemokratiet mener der skal tages særlige hensyn til. Vi ønsker også fremover at tage særlige hensyn til ganske almindelige pensionister med en jævn pensionsindkomst, men vi ønsker ikke, at der skal tages særlige hensyn til storspekulanterne.

[Stavad]

Det forstod vi ministeren mener, og det må vi så tage en politisk debat om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 2, således ændret, og §§ 3-5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 6 forkastedes, idet 52 stemte for, 63 imod.

§ 6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Torben Lund):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven) og forskellige andre skattelove. (Koncerninterne fordringer m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 19/2 92. Første behandling 26/2 92. Betænkning 12/6 92).

Der var stillet 15 ændringsforslag i betænkningen.

Første næstformand (Torben Lund):

Uden for betænkningen er der stillet ændringsforslag nr. 16-18 af skatteministeren.

Disse ændringsforslag kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg Tingets samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Jeg vil godt her ved indledningen af denne anden behandling knytte en enkelt bemærkning til det ændringsforslag, som regeringen har stillet uden for betænkningen. Såvel Socialdemokratiet som regeringen har til dette lovforslag nr. L 231 stillet ændringsforslag vedrørende beskatning af kursgevinster på lånefinansierede obligationskøb. Skønt velment rummer Socialdemokratiets forslag risiko for, at det ikke effektivt kan stoppe de arrangementer, der udbydes, idet ny trafik kan opstå på nye steder. Regeringen ønsker med sit forslag at forebygge, at et indgreb på ét område blot fører til nye spekulative arrangementer på andre områder, og derfor er regeringens forslag mere vidtgående end Socialdemokratiets.

Dele af Socialdemokratiets forslag er identiske med dele af det forslag, jeg har fremsendt til Folketinget, og det gælder ændringsforslag nr. 2, 4 og 5 i udvalgets betænkning. Af tekniske grunde kan regeringens forslag ikke indeholde dele, som allerede er stillet som ændringsforslag i betænkningen, og derfor kan jeg give den oplysning, at regeringen støtter ændringsforslag nr. 2, 4 og 5 i betænkningen som en del af det indgreb, regeringen ønsker gennemført.

Stavad (S):

Jeg synes, at den diskussion, vi havde om det foregående forslag, sammenholdt med dette forslag egentlig meget godt illustrerer, hvad det er for en virkelighed, vi befinder os i. Hvis vi går 4, 20 eller måske 36 timer tilbage i historien, var der forventninger om, at det socialdemokratiske forslag ville blive forkastet. Det er rigtigt, at der heldigvis var tre midterpartier, som havde meldt, at de ville redegøre for deres stilling ved lovens anden behandling, men det ligger i hvert fald klart, at regeringspartierne ved betænkningsafgivelsen indstillede forslagene til forkastelse. Derfor synes jeg, at man måske lidt utraditionelt skulle benytte lejligheden til at takke den danske presse og tv-kanal